

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 423

гр. Силистра, 26.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в закрито заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теодора В. Василева

Членове: Добринка С. Стоева
Кремена Ив. Краева

като разгледа докладваното от Добринка С. Стоева Въззивно частно гражданско дело № 20223400500305 по описа за 2022 година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл. 274 и сл. ГПК.

Производството е образувано по жалба на М. К. К против Определение № 313 от 31.08.2022 година, постановено по гр.дело № 324/2022 г. по описа на ДРС, с което е било оставено без уважение искането ѝ за даване на разрешение, в качеството на настойник на Н М М, да изкупи притежаваните идеалните части от страна на Н М М на следните недвижими имоти, придобити по наследство:

- Къща и навес - находящи се на ул. „Никола Вапцаров“, 24, гр. Белослав, общ. Белослав, обл. Варна, в пар. VI-1371 в кв. 89 по плана на град Белослав;

- Магазин за хранителни стоки - находящ се на ул. „Никола Вапцаров“, 24, гр. Белослав, общ. Белослав, обл. Варна, представляващ един етаж и състоящ се от едно помещение и застроена площ 16,5 кв.м. в пар. VI-1371 в кв. 89 по плана на град Белослав;

- Дворно място - 570 кв. м., находящо се на ул. „Никола Вапцаров“, 24, гр. Белослав, общ. Белослав, обл. Варна, в пар. VI-1371 в кв. 89 по плана на град Белослав.

В жалбата се излагат оплаквания, че определението на ДРС се явява неправилно поради нарушение на материалния закон и необосновано, тъй като продажбата на идеалните части, притежавани от Н М М, не е в разрез с неговите интереси.

За да се произнесе по жалбата и като съобрази наличните по делото

материали, СОС намира за установено следното:

По делото е приложено Решение № 267/18.04.2000г., от което се установява, че Н М М е поставен под пълно запрещение. Видно от з-д № 272/3.06.22г. на Кмета на Община Дулово на същия е назначен настоянически съвет с настояник М. К., зам.настояник С Ми съветници В К. и А М. Издадено е мнение на настояническият съвет /без дата/, с което съветът дава съгласие на настояника да извърши поисканите с настоящата молба действия.

При така установената фактическа обстановка, съдът счита, че молбата е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал.1, ал.4 от СК настояникът управлява имуществото на поставения под настояничество с грижата на добър стопанин и в негов интерес, като при разпореждане с имущество на лице под настояничество се прилагат съответно чл. 130, ал.3 и ал.4, изр.1 от СК. Препращащата разпоредба - чл. 130, ал.3 от СК изисква с разрешение на районния съд по настоящия адрес на лицето, поставено под настояничество, допускане извършването на действия на разпореждане с недвижими имоти, с движими вещи чрез формална сделка и с влогове, както и с ценни книги и то ако разпореждането не противоречи на интереса на лицето. Производството е на съдебна администрация, за което се прилагат правилата на охранителното производство и в конкретния случай въззивният съд, при съвкупната преценка на доказателствата, намира че не са налице предпоставките на посочената разпоредба за уважаване на молбата.

Жалбоподателката сочи, че относно параметрите на бъдещата покупко - продажба, за сключване на която се иска процесното разрешение от съда, е налице очевидна полза за пълно запрещение от акта на разпореждане, с оглед на това, че идеалните му части ще бъдат продадени на пазарна цена, определена от лицензиран оценител или по друг начин, определен от съда, и при всички случаи над данъчната им оценка, при спазване на разпоредбите на чл.165, ал.1, 3 и ал.4 от СК, която продажна цена Н М М би получил и която, съгласно чл.165, ал.3 СК, следва да бъде внесена на негово име в банка и разпореждането с тези парични средства отново ще е по реда на чл.130, ал.3 СК. Сочи също, че процесната продажба, за която се иска разрешение от съда, не противоречи на интереса на пълно запрещение, а и доколкото същия, с оглед здравословното си състояние и факта, че е лице, поставено под пълно запрещение, обективно не може да полага реални грижи за имотите, те му генерират единствено тежести. Изтъква и обстоятелството, че имотите са притежавани от М в съсобственост с още няколко лица, притежаващи повече от половината идеални части от същите, и това диктува безспорния му правен интерес от прекратяване на съсобствеността върху тях, а от там обуславя и извода, че продажбата им, за която се иска разрешение от съда, не противоречи на интереса на му.

Не на последно място излага и аргументите, че желанието на останалите съсобственици на имотите да ги поддържат в добро състояние, да ги реновират, преустройват или продадат, би довело евентуално до инициране на производство по съдебна делба, в което изплащането на

дяловете, съответстващи на идеалните части, притежавани от Н М М, е възможно да бъде на по-ниска цена, при понасянето на разноси съобразно правилото по чл. 355 ГПК, докато в настоящия случай разносните по покупко – продажбата им ще се поемат изцяло от купувача и М няма да е обременен с разноси.

Преценката дали да бъде разрешено извършването на действия на разпореждане с недвижими имоти, с движими вещи чрез формална сделка и с влогове, както и с ценни книги, принадлежащи на поставено под пълно запрещение лице по реда на чл. 130, ал. 3 СК следва да бъде извършена от съда с оглед интересите на запретеното лице от извършването на конкретното разпореждане, изхождайки най-вече от обстоятелството дали и до каква степен това разпореждане е свързано с удовлетворяване на нуждите му, а не с оглед на това дали би увредила интересите на запрещения.

Следователно, за да се уважи такава молба следва да бъде взето предвид дали биха били удовлетворени чрез извършване на разпореждането конкретни нужди и потребности на запретеното лице и то при съблюдаване на неговите интереси. В този см. и Определение № 3 от 5.01.2016 г. на ВКС по ч. гр. д. № 6203/2015 г., I г. о., Р.№ 122/22.10.2018г. по гр. д. № 4190/2017 г. на ВКС, I г. о.

В настоящия случай обаче на първо място разпореждането с имуществото на запрещения, което се иска да бъде разрешено, няма за цел удовлетворяване преки нужди на поставеното под запрещение лице, а и липсва безусловно и категорично установен конкретен интерес за него от това разпореждане.

Молбата на настойника за даване на разрешение той лично да изкупи притежаваните идеалните части от недвижими имоти на запрещения, придобити по наследство, не съответства и на идеята на настойничеството, като почетна дейност на настойника, който има задължение да извършва действия по управление на имуществото на поставеното под запрещение лице и осъществяването на неговото представителство спрямо трети лица и то по най-добрия за поднастойния начин. Ако идеята на Закона беше да се освободи от имуществото си лицето, което не може само да се грижи за него, тъй като обективно е в невъзможност да полага реални грижи за имотите и те му генерират единствено тежести, както сочи жалбоподателката, то тогава законодателят не би разписал въобще по този начин разпоредбите на чл. 130 СК и чл. 165 СК и не би вменил в задължение на съответните лица да се грижат с грижата на добър стопанин за тяхното имущество и да съблюдают конкретните им интереси.

Не на последно място, както е посочил и ДРС, оставането без никаква собственост на запрещения само по себе си е в разрез с интересите му.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 313 от 31.08.2022 година,

постановено по гр.дело № 324/2022 г. по описа на ДРС.

Определението подлежи на обжалване, при условията на чл. 280 ГПК,
в едноседмичен срок от съобщаването му на жалбоподателката.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____